

може да се дръжи миренъ този народъ, който никоги не стон миренъ и не слуша. „

Асънъ не забави да се връне у България и да подигне сичкитѣ българи. Исакъ проводи срѣщу него войска, нѣ тая войска я разби Асънъ и я направи да побѣгне и да остави сичкото на сѣдалището си. На пролѣтъ по 1188 год. Исакъ отиде при войската си, която зимува до българскитѣ граници, и три мѣсесца дръжа обиколена крѣпостта Любецъ. Не може да я земе и се врънж на Щариградъ. Асънъ тогази пристанѣ да се бїе съ него и свръзъ миръ, за да може да си отрѣве жената, която Исакъ бѣше зель робъ. На този миръ Асънъ си даде на гръцитѣ за залогъ единъ отъ братята си (1188). Този миръ се развали по 1192 год., защото българетѣ бѣхъ влѣзли у гръцкитѣ земи да ги опустошаватъ. Исакъ излѣзе на срѣща имъ, нѣ като му разбихъ войската, малко останѣ да го убижтъ и него. Асънъ имаше и власитѣ подъ рѣката си, и за това у войската си имаше власи. На другата година (1192) Асънъ пакъ отиде съ войската си у гръцко и зе много мѣста, които пакъ ги отрѣважъ гръцитѣ, които бѣхъ излѣзли съ Исака. Тогази Исакъ оставилъ войската си на Пловдивъ съ единъ добъръ войвода, който можи да въспрѣ българитѣ да не нападжтъ на гръція. Нѣ на другата година гръцитѣ се разбихъ отъ българитѣ, както трѣбува, при Аркадіополь, и много тѣхни войводи падножахъ. Исакъ като се научи за това називанѣе, поинка маджа итѣ на помоицъ и отиде срѣчу българитѣ; нѣ още на пхтять него го свали отъ прѣстолътъ братъ му Алекси. По времето на тѣзи бржкотии у гръцкото царство, българетѣ не бѣхъ достигнали у Македонія до Сересь, като избиважли, колкото войска сѫ срѣчиували; за това тѣ съ грѣдостъ прїехъ сичкитѣ посланици, дѣто ги